i ſtantia ⁊ obſecratõne ꝓ oĩ
i bus ſctis ⁊ ꝓ me vt det mi
k hi ſmo in aptõne oris mei
cũ fiducia notũ facere my-
l ſteriũ euangelij: ꝓ quo le-
gatione fungor in cathena.
m iſta ita vt in ipo audeã ꝑut
n optet me loqui. Ut autẽ et
vos ſciatis que circa me ſũt
q̃d egeã oĩa vobis nota fa-
ciet tychicus chariſſimꝰ fra
o ter ⁊ fidelis miniſter in dño
quẽ miſi ad vos in hocipm
vt cognoſcatis q̃ circa nos
p ſunt: ⁊ ꝯſoletur corda vr̃a.
q r Pax fratribus: ⁊ charitas
s cuʒ fide a deo patre noſtro
t v ⁊ dño ieſu xp̃o. Gr̃a cũ oĩ-
bus qui diligunt dñm no-
x ſtrum ieſuʒ xp̃m in incorru
ptõne Amen. ¶ Explicit
ep̃la Pauli ad epheſios.

¶ Incipit argumentum in
ep̃lam ad philippenſes.

Phylippenſes ſũt ma
cedões Hi accepto
verbo veritatis per
ſtiterunt in fide: nec recepe
runt falſos ap̃los Hos col
laudat ap̃lus: ſcribens eis
a Roma de carcere ꝑ epa-
phroditum. ¶ Explicit ar-
gumentum.

¶ Incipit ep̃la Pauli ad
phylippenſes. ¶ Ca. j.

a Paulus et Timo-
theus ſui ihũ xp̃i
b c omnibus ſanctis in
d xp̃o ihũ q̃ ſunt phi
e lippis cum ep̃is ⁊ dyaconi
f g bus. Gr̃a vobis ⁊ pax a deo
h patre noſtro ⁊ dño ieſu xp̃o
i k l Gratias ago deo meo i oĩ
memoria veſtri ſemꝑ in cũ-
ctis orõnibus meis pro oĩ
m bus vobis cũ gaudio deꝑ-
n catõem faciens ſuꝑ cõicati
o one veſtra in euangelio xp̃i
p q a prima die vſq̃ nunc: ꝯfi-
r dens hocipm: q͛ qui cepit
in vobis opus bonũ ꝑfici-
s t et vſq̃ in diem xp̃i ieſu. Si
cut eñ eſt mihi iuſtum hoc
v ſentire ꝓ oĩbꝰ vobis: eo ꝙ
habeam vos in corde et in
x vinculis meis ⁊ in defenſi-
one ⁊ confirmatõne euan-
y gelij: ſocioſ gaudij mei om
z nes vos eſſe. Teſtis eñ mi
hi eſt deus quõ cupiaʒ om
nes vos eſſe in viſceribus
a ieſu chriſti. Et hoc oro: vt
charitas vr̃a magis ac ma
b gis abundet in omni ſcien-
c tia ⁊ in omni ſenſu: vt ꝓbe
d tis potiora vt ſitis ſinceres

i ¶ Pro oĩbus ſanctis. vt habeant arma predicta generali ter. i ¶ Et ꝓ me. ſpãliter. k ¶ Ut det mihi ſermo ⁊c̃. i. cõſtantia predicandi euãgeliũ xp̃i. l ¶ Pro q̃ le. fungor ⁊c̃. nũc detẽtus rome. m ¶ Ita vt in ipo audeã ⁊c̃. i. vt tri bulatões q̃s ſuſtineo in nullo me terreãt a p̃dicatiõe retra hendo. n ¶ Ut ãt

Hec eſt vltia ps hu ius ep̃le. ⁊ eſt confir matio precedentiuʒ ꝑ h̃ ꝙ ap̃ls eã miſit per dilectũ diſcipu lũ. vt plenius poſſʒ ſignificare ſtatuʒ a poſtoli ephe. et eos in deo conſolari ⁊ h̃ ẽ qđ dicit ap̃ls. Ut aũt. ⁊ pʒ lr̃a vſq̃ ibi o ¶ Et fidelis mi. in dño. i. in his q̃ ſunt ad dñm. p ¶ Et cõ ſolet corda vr̃a. vos in bono cõfirmãdo ꝑ ſacra hortamẽta. q ¶ Pax fratribꝰ. i. in xp̃m credẽtibus. ſuꝑ. ſit r ¶ Et cha. cũ fide alit fides eẽt iformis. s ¶ A do pr̃e noſtro. qui ẽ da tor iſtoꝝ bonorum. t ¶ Et dño ieſu xp̃o ꝑ quẽ ad nos ꝑueni unt dei dona. v ¶ Gratia cũ oibus generalit credẽtibꝰ. x ¶ In icorruptõne amen. i. ſic maneãt i gr̃a ꝙ nõ decidant ab ea. ſʒ ꝑueniãt ad glãʒ q̃ eſt gr̃a ꝯſum mata Amen

¶ In ca. vj. vbi dr̃ in poſtil. Ut detur mi hi ſmo i aptõe oris mei. ¶ Additio

Hoc qđ dicit Det mihi ſ- mo in aptõe oris mei vr̃ referen dũ ad illud qđ fuit a dño dcm̃ ap̃lis Mat. x. c. Dabit ei vob in illa hora q̃d lo q̃mini. ſm ei fragilitatẽ hũane nature timebat ap̃ls ne p̃ſ ſura tribulationũ ipediret a ꝓmptitudine rñſionis in my ſterijs euãgelij declarãdis. ⁊ iõ petebat ꝑ ſuffragia oronuʒ vt daret ſibi a deo ſmo. ſ. rectꝰ in aptõe oris mei. i. ꝓmpte ⁊ fiducialit ⁊c̃. ¶ Explicit poſtil. ſuꝑ ep̃laʒ ad Eph̃.

¶ Incipit epiſtola ad Philippenſes.

Paulus et Timotheus. Hic incipit ep̃la pau li ad philippenſes: que diuidit in tres ꝑtes. ſ. p̃fatõeʒ ⁊ ꝓſecutõeʒ: ibi. Gr̃as ⁊ cõſummatõ nẽ ꝓpe finẽ: ibi. Salutate. Circa primũ p̃ po nũt ꝑſone ſalutãtes cũ dr̃ a ¶ Paulꝰ ⁊ timo theus. hũc adiungit ſecũ in ſalutatõe. q͛ miſſurus erat ad eos ꝑ ipm. vt hr̃ ca. ſeq̃n. vt cũ veniret ad eos reuerentius ac magis charitatiue reciperet. Scđo ponũt ꝑſone ſaluta te: cũ dr̃. b ¶ Omibꝰ ſanctis. i. ꝑ baptiſmũ ſanctificatis c ¶ In xp̃o ieſu. In p̃mitiua eñ eccl̃ia: vt nomẽ xp̃i redde ret magis auctenticũ amabile ⁊ reuerendũ: ap̃li baptiza bãt in noĩe xp̃i: in q̃ tñ intelligit tota trinitas: q͛ xp̃s grece vnctꝰ latie dr̃: ⁊ ſic intelligit filiꝰ vnctꝰ pr̃ vngẽs ⁊ ſpũſſcũs vnctio. d ¶ Qui ſũt philippis. nomẽ ẽ citatis i macedõia quã edificauit philippus rex pr̃ alexãdri magni. ⁊ a noĩe ſuo eã denoiauit. e ¶ Cũ ep̃is ⁊ dyaconibꝰ. ꝑ ep̃os i plu rali itelligunt ſacerdotes: vt dic̃ h̃ glo. q͛ pl̃es ep̃i nõ p̃ſũt vni citati. Põt ẽt dici ꝙ ꝑ ep̃os itelligũt ſacerdotes cũ põ tifice citatis. Ep̃s ei dr̃ ad epi qđ ẽ ſupra. ⁊ ſcopos intẽtio q̃ſi ſuꝑintẽdens. ſ. ppl̃o cui preeſt: hoc autẽ cõpetit tã ep̃is q̃ p̃ſbyteris. Iſti au tẽ ꝓpter ſpãlem emĩ nẽtiã ſuꝑ pplm̃ erat ſpãliter exprimẽdi in ſaluiatione ap̃li. Iõ exp̃ſſit illos ſpã liter pꝰ ſalutatõneʒ oim gñaliter. Ter tio ponunt optata bona cũ dr̃. f ¶ Gr̃a vob. in p̃nti. g ¶ Et pax. in gl̃ia celeſti q̃ q̃etat totalit homĩs appetitũ. h ¶ A do pr̃e nr̃o. q̃ eſt dator oim bonoꝝ. i ¶ Et dño ieſu xp̃o. ꝑ quẽ tãq̃ ꝑ mediatorẽ no ſtꝝ nob ꝓueniũt di cta bona. k ¶ Gra tias Premiſſa ſalu tatõe h̃ ꝯñr ponitur ꝓſecutio ep̃le in q̃ philippenſes. p̃ red dunt beniuoli. ſcđo dociles ca. ſeq̃n. ter cio attẽti. c. iij. Pri mũ aũt fac ap̃ls du plr̃ p̃ ꝓ bonis eorũ gr̃as agẽdo. ſcđo tã q̃ amicis ſpãlibꝰ ſu um animũ aꝑiẽdo: ibi. Scire aũt volo. Circa p̃mũ dicit. k ¶ Gr̃as ago deo meo. quẽ dñote co lo. l ¶ In oĩ mẽo ria ⁊c̃. ſ. q̃tiẽſcũq̃ oc currit mihi mẽoria de vob. m ¶ Cum gaudio. i. gaudẽs d̃ bono vr̃o. n ¶ De p̃catõem ſa. ſu. cõ. ⁊c̃. i. de eo ꝙ mihi cõicaſtis fide ⁊ opere o ¶ In euangelio xp̃i. credentes ⁊ operantes: ſicut ⁊ ego. p ¶ A p̃ma die. ꝯuerſionis vr̃e. q ¶ Uſq̃ nũc. in bono ꝑ ſeuerãtes. nã in fide ꝑſtiterãt nec falſos ap̃los receperũt. vt dic̃ hiero. in ꝓlogo: ꝓpt q̃d ap̃ls bona d̃ ꝯſũmatõe ꝯfide bat. iõ dic̃. r ¶ Cõfidens h̃ipm. q͛ q̃ cepit i vob opꝰ bonũ ꝑficiet. q͛ ſic̃ inchoatio opis meritorij ẽ a deo ita cõtinua tio ⁊ ꝯſũmatio. s ¶ Uſq̃ i diẽ xp̃i ieſu. in q̃ veniet ad iu diciũ vr̃a remunerãs bona. t ¶ Sic̃ eſt mihi iuſtũ h̃ ſen tire de tã eñ bono principio iuſtũ eſt ſentire finẽ bonũ. et maxie circa dilectos. q͛ dilectio facit opinari bonũ de dile cto. iõ ſubdit v ¶ Eo ꝙ habeam vos in corde ⁊ in vincu lis meis. ſ. charitatis x ¶ Et in defenſione ⁊c̃. Phylippẽ ſes ei iaʒ ꝯſtãter certauerant ꝓ vitate euãgelij. vt hr̃ in fine huiꝰ ca. y ¶ Socios gaudij mei. q. d. ex h̃ iuſtũ ẽ mihi ſen tire ꝙ eritis ſocij cõſolatõis mee in patria ſic̃ eſtis ſocij tri bulatõis i pug̃. z ¶ Teſtis ei mihi ẽ ds ⁊c̃. ꝯfirmatio ẽ ſue dilectõis erga eos. iõ ſbdit a ¶ Et h̃ oro ⁊c̃. q͛ charitas ſꝑ põt creſcere in via. b ¶ In oĩ ſcia. nã creſcẽte charitate cre ſcit noticia q̃ expedit ad ſalutẽ. c ¶ Ut ꝓbetis po. i. appro betis ea ſeq̃ndo. d ¶ Ut ſitis ſince. i. puri ⁊ mũdi in vob.

f ⁊ ſine offenſa in diẽ xpi. re-
pleti fructu iuſticie ꝑ ieſum
g h xp̃m ĩ glĩaʒ ⁊ laudẽ dei. ſci
i re aũt volo vos frẽs: q̃a q̃
k circa me ſunt magis ad ꝓfe
l ctũ venerũt euãgelij: ita vt
vincula mea manifeſta fie-
m rent in xp̃o in om̃i p̃torio ⁊
in ceteris om̃ibꝰ vt plures
e fribꝰ in dño: ꝯfidẽtes ĩ vi
culis meis: abũdantiꝰ au-
derẽt ſine timore v̄buʒ dei
n loq̃. Quidã q̃dẽ ⁊ ꝓpt inui
o diã ⁊ ꝯtentõeʒ: q̃dã ãt ⁊ ꝓ-
pter bonã volũtatẽ xp̃m p̃-
p dicãt. Quidã ex charitate
q ſciẽtes q̃m ĩ defẽſiõe euan
r s gelij poſitꝰ ſũ. Quidã ãt ex
ꝯtentõne xp̃m ãnũciant nõ
t ſincẽ: exiſtimãtes p̃ſſurã ſe
v ſuſcitare vinclis meis. q̃d
eñ. Dũ oĩmodo ſiue ꝑ oc-
caſionẽ: ſiue ꝑ veritatẽ xp̃c
x annunciet: ⁊ in h gaudeo
y h ⁊ gaudebo. Scio eñ qꝛ h
a mihi ꝓueñet ad ſalutẽ: ꝑ ve
ſtrã orõnem ⁊ ſũmiſtratio-
b nem ſpũs ih̃u xp̃i: ſ̃m expe
c ctatõeʒ ⁊ ſpem meam qꝛ in
d nullo ꝯfundar: h in om̃i fi-
e f ducia ſic̃ ſemꝑ ⁊ nunc ma-
g h gnificabit xp̃s ĩ corꝑe meo
ſiue ꝑ vitã ſiue ꝑ mortem.
i k Mihi eñ viuẽ xp̃c ẽ ⁊ mo-
l m ri lucrũ. ꝙ ſi viuere ĩ carne
n hic mihi fructus oꝑis ẽ: et
o q̃d eligã ignoro: coartor ãt
p e duobꝰ deſideriũ habens
q r diſſolui ⁊ eẽ cũ xp̃o multo-
s magis melius: permanere
t aũt in carne: neceſſariũ ꝓꝑ
v x vos. Et hoc ꝯfidens ſcio:
y quia manebo ⁊ ꝑmanebo
om̃ibꝰ vobis ad ꝓfectum
z a v̄r̃m ⁊ gaudiũ fidei: vt gra
tulatio v̄r̃a abundet ĩ xp̃o
b ih̃u in me: ꝑ meũ aduentuʒ
c iterum ab vos. Tm̃ digne

e ¶ Et ſine offenſa. ꝓximis. f ¶ In diẽ xpi repleti ⁊c̃. id eſt vt in die iudicij appareatis pleni bonis oꝑibꝰ a deo remunerãdis. g ¶ In glĩam ⁊ laudẽ dei. qꝛ in remũeratione celeſti eſt laus iugis: pſ̃. lxxxiij. Beati q̃ habitant ⁊c̃. h ¶ Scire aũt. Hic ꝯñr apl̃s reddit philippenſes beniuolos amicabiliter eis ſignificans ſtatũ ſuum. Et diuidit i duas. ſ. principalem et incidentalem: ibi. Quidã quidẽ. Circa primũ dicit. h ¶ Scire aũt volo vos frẽs tanq̃ amicos meos ſpãles. i ¶ Quia q̃ circa me ſunt. ſ. tribulatõnes ⁊ vincula q̃ rome ſuſtineo. k ¶ Magis ad ꝓfectũ venerunt euangelij. nam ex h fuit magꝭ publicatum ꝯ intentõeʒ me ꝑſequentiũ: q̃ ꝑ incarcẽrationẽ meã credebant extinguẽ euangeliũ. nam in carcere p̃dicabat ⁊ miracula faciebat: ex quibus plures de incarceratis ⁊ cuſtodibꝰ ꝯuertebant: et h oĩa ad diuerſas ꝑtes orbis deferebant: eo ꝙ romani toti mundo dñabant: ⁊ ſic de oibꝰ ꝑtibꝰ veniebant aliq̃ ⁊ reuertebant: iõ ſb̃dit. l ¶ Ita vt vincula mea manifeſta fierẽt in xp̃o. ſ. manifeſtuʒ fieret ꝙ vincula ꝯſtanter ſuſtinebã ꝓpter xp̃m. m ¶ In om̃i p̃torio. Aliq̃n eñ in p̃torio erãt iudices minores: ⁊ aliq̃n maiores: ⁊ aliq̃n cũ eis p̃ſidebat imꝑator: ⁊ in om̃ibꝰ iſtis differẽtijs fuit apl̃s in p̃torio adductꝰ: ⁊ ita ꝯſtanter ſe habuit ꝙ plures xp̃i diſcipulos animauit ad p̃dicandũ publice xp̃m q̃ prius h facẽ nõ audebãt: ideo ſubdit: vt plures ex fratribꝰ ⁊c̃. n ¶ Quidã. hec eſt ꝑs incidẽtalis qꝛ predixerat imediate aliq̃s audaciaʒ aſſumpſiſſe ex vinculis ſuis: iõ incidẽtaliter ponit diſtinctõeʒ p̃dicantiũ. Nam aliq̃ faciebãt h intentõne bona: alij v̄o mala: Et diuidit in duas nam p̃ ponit hãc diuerſitatẽ. ſc̃do circa h ſuã charitatẽ: ibi Q̃d eñ. Circa primũ dicit. n ¶ Quidã quidẽ ⁊ ꝓpt inuidiã ⁊c̃. i. inuidia ⁊ ꝯtentatõe moti ꝯ me: eo ꝙ p̃dicatõ mea de p̃terito apparuit magꝭ virtuoſa: ⁊ ex h facta eſt magꝭ famoſa q̃ ipſorꝫ: ꝓpt q̃d me incarcerato fortiꝰ p̃dicant vt ſapientiores ⁊ famoſiores appareãt. o ¶ Quidã autẽ ⁊c̃. nõ intendẽtes ex ſua p̃dicatõne ꝯſeq̃ ꝓpriã glĩam ſ; honorem dei: ⁊ ſalutẽ ꝓximi. p ¶ Quidã ex charitate. nõ ſolũ ad ꝓximũ general̃r ſ; etiã ad me ſpãliter. q ¶ Sciẽtes q̃. ⁊c̃. i. ꝓ defenſione euãgelij. r ¶ Poſitꝰ ſum. ſ. in carcẽ: et iõ p̃dicãdo ſupplẽt vicẽ meã q̃ nõ poſſum ad h faciendũ diſcurrẽ: et reuelãt famã meã quã aliq̃ nitunt deprimere: vt dictũ eſt. s ¶ Quidã aũt ex ꝯten. ⁊c̃. Iſte modꝰ male ãnũciãdi xp̃m differt a p̃. naʒ illi q̃rebant deprimẽ famam pauli ⁊ ſuã eleuare: iſti v̄o q̃rebãt penaʒ ſui carcerꝭ aggrauare: iõ ſb̃dit. t ¶ Exiſtimãtes p̃ſſu. ⁊c̃. dicẽtes ſe eẽ pauli diſcipulos falſe tñ vt ꝑ h apl̃i pena aggũaret: ſic̃ torq̃tꝰ dicebat ſe eẽ diſcipulũ ſcti tiburtij vt a iudice gũiꝰ puniretur ꝓpt q̃d iſti nõ vident fuiſſe xp̃iani: niſi ſimulatorie: ⁊ huic ꝯſonat q̃d dr̃. Xp̃m annũciant nõ ſincẽ ſ; ſil̃atorie. Et ſic pꝫ ꝙ apl̃s ponit q̃tuor modos annũciantiũ xp̃m: q̃rũ primus ⁊ q̃rtus ſunt mali q̃tũ eſt ex intentõe denũciantiũ nõ tñ ex re denũciata: tercius ⁊ ſc̃ds boni ſunt vtroq̃ mõ. v ¶ Quid eñ. h ꝯñr apl̃s declarat ſuã charitatẽ: ⁊ p̃ q̃tum ad dictas p̃dicatõnes: ſc̃do q̃tum ad philip. ibi. Coartor. Circa primũ apparet charitas apl̃i: eo ꝙ oẽm modum denũciandi xp̃m ipſe acceptauit: q̃uis aliq̃ ſint ad grauamen ſuũ: q̃d ꝯtẽnit ꝓpter honorẽ diuinũ: et h eſt q̃d dicit. v ¶ Quid eñ dũ oĩ ⁊c̃. q. d. de diminutione fame mee: ⁊ aggrauatõne corꝑalis pene nõ curo: dum tñ nomẽ xp̃i p̃dicet imo de iſtis. x ¶ Gaudeo in p̃ñti ⁊ magꝭ. y ¶ Gaudebo in futuro: ⁊ ſb̃dit cãm dicens. z ¶ Scio eñ qꝛ h ꝓueniet ad ſaluteʒ. id ẽ ad augmentũ meriti. a ¶ Per v̄ram orõnem ⁊c̃. i. qꝛ ipſe xp̃us dabit mihi vires ⁊ ꝯſtantiã ſuſtinendi: ꝑ orõnes veſtras ad deuʒ ꝓ me fuſas ⁊ fundendas. b ¶ Sc̃dm expectatiõnẽ ⁊ ſpem meam btitudinis obtinende. cuiꝰ ſignũ ſubdit dicens. c ¶ Quia i nullo cõfundor. ex ꝑſecutõe aduerſantiũ. d ¶ Sed in om̃i fiducia. ſ. firma ꝯſtantia. e ¶ Sicut ſꝑ. ſupple fui de p̃terito a tꝑe ꝯuerſionis mee. f ¶ Et nũc ſcʒ de p̃ñti: ⁊ futuro. g ¶ Magnificabit xp̃c. i. honorabitur. h ¶ In corꝑe meo ⁊c̃. qꝛ ſi viuã p̃dicabo nomẽ eius magnifice: ſi moriar h erit ꝓ eiꝰ fide: ⁊ ſic moriar in eiꝰ glorioſa ꝯfeſſione. i ¶ Mihi ãt viuẽ xp̃c ẽ. me viuificãs ꝑ ſuam grãm. k ¶ Et mori. ꝓ eo. l ¶ Lucrũ. ſ. vt ſim ei ꝑfecte ꝯiunctus ꝑ gloriã. Et qꝛ vtrũq̃ bonũ ẽ. nam ſic viuere eſt augmẽtare meritũ: iõ dicit. m ¶ Q̃ ſi viuẽ in carne. ſcʒ mortali ⁊ paſſibili. n ¶ Hic mihi fructꝰ oꝑis. i. augm̃tatio meriti: ⁊ ſupple ſtatim mori ẽ abſq̃ dilatiõe p̃mium ꝯſeq̃: iõ ſubdit. Et q̃d eligã ignoro. o ¶ Coartor. hic ꝯñr oñdit charitatẽ ſuã ad philippenſes. Et p̃ h oñdit: ſecũdo eos an martyrij tolerantiam inducit: ibi. Tm̃ digne. Primũ aũt oñdit ꝑ h ꝙ p̃elegit bonũ philippenſiũ accelerationi ſue glorie dicẽs. o ¶ Coartor eñ a duobꝰ. ſ. moueor ad petendũ q̃ nõ p̃ñt ſil̃ haberi. p ¶ Deſiderium h̃ñs diſſolui. ꝑ mortẽ corꝑalem. q ¶ Et eẽ cum xp̃o in gloria. r ¶ Multomagis eñ meliꝰ videt ꝓ me. s ¶ Permanere aũt in carne. i. diutius viuẽ. t ¶ Neceſſariũ eſt ꝓpt vos. ad veſtrã ꝯfirmatõeʒ in fide ⁊ moribꝰ ꝑ doctrinã meaʒ. Et eligens hanc ꝑtem ſubdit. v ¶ Et h ꝯfidens. ſ. bonuʒ veſtrum ꝑ me ꝓmouendũ. x ¶ Scio quia manebo. in vita preſenti ad vtilitatem veſtram: ideo ſubditur.
y ¶ Et ꝑmanebo ⁊c̃. ſ. in fide ⁊ moribꝰ. z ¶ Et gau. fidei. i. fideliũ. a ¶ Vt gratula. v̄r̃a ⁊c̃. q̃ eſt gratulatio ſancta. b ¶ In me ꝑ meũ aduen. ⁊c̃. q̃d philipp. ſumme deſiderabant: ⁊ apl̃s h itẽdebat facẽ habita opportunitate ex diuina ordinatõne. Aliť eñ nõ aſſerit ſe venturũ: vtʒ in ꝑte ſeq. c ¶ Tm̃ digne. Hic ꝯſequenter ponitur monitio de tolerantia martyrij ad quam tamen p̃exigit conuerſatio ſancta; ideo dicit, c ¶ Tm̃ digne euangelio chriſti conuer-

ſamini.i.intm̄ cōuerſamini digne ſm̄ euangelij doctrinā. o ¶ Ut ſiue cū venero ad vos.ſi de⁹ voluit. e ¶ Siue abſens.ſi aliud de me ordinauerit. f ¶ Audiā abſens vł videā pn̄s. g ¶ Cōſtatis firmiter. h ¶ In vno ſpū.i.in ſpirituſancto q̄ eſt vnus. i ¶ Unanimes.in corde. k ¶ Collaborantes in ope.

l ¶ Fidei euangelij. id ē in his q̄ ꝑtinent ad fidē euāgelicam m ¶ Et in nullo terreami ab aduerſariis vos ꝑſeq̄ntibus. n ¶ Que.ſ.ꝑſecutio o ¶ Eſt illis cā ꝑditionis.gehenne. p ¶ Uobis aūt ſalutis.eterne. q ¶ Et h̄ a deo.q̄ dat grām ⁊ gl̄iaz. r ¶ Quia vobis donatū ē pro xp̄o.i.pro honore xp̄i. s ¶ Nō ſoluz vt in eū credatis.vt infirmi fideles. t ¶ Sꝫ vt etiā ꝑ illo patiamini.ꝯſtanter ſicut fortes qd̾ ꝑuenit ex ſpāli dono d̾i v ¶ Idem certamē hn̄tes.ꝯ̄ aduerſarios fidei. x ¶ Quale ⁊ vidiſtis i me qn̄ fui apud vos flagellatus ꝓcuratōe puelle phitonice: vt h̄r Actu.xvj. y ¶ Et nunc audiſtis de me.ꝙ ſum incarcerat⁹ rome.

euangelio xp̄i ꝯuerſamini:
o vt ſiue cū venero ⁊ videro
e f vos ſiue abſens audiam d̾
g h vobis q̄ ſtatis in vno ſpi-
i k ritu vnanimes collaboran
l m tes fidei euangelij: ⁊ in nul
lo terreami ab aduerſarijs
n o que eſt illis cauſa perditio
p q nis vobis autē ſalutis. Et
r hoc a deo. Quia vobis do
s natū eſt ꝑ xp̄o. nō ſolū vt i
t eū credatis ſed vt etiā pro
v illo patiamini: idē certamē
x hn̄tes quale ⁊ vidiſtis i me
y et nūc audiſtis de me. ¶ ij.
a SI qua ergo ꝯſolatō in
xp̄o: ſi qd̾ ſolatiū cha-
ritatis: ſi q̄ ſocietas ſpirit⁹
ſiqua viſcera miſeratōnis
b c iplete gaudiū meū vt idem
d ſapiatis: eandē charitatez
e hn̄tes vnanimes: idipꝫ ſen
f g tientes. Nihil ꝑ contētōez

¶ Ca.ij.

SI q̄ ḡ cōſolatio. Poſtq̄ apl̄us reddidit beniuolos phylippeñ. Hic ꝯn̄r reddit eos dociles iformando eos charitatiue: ⁊ plene de morib⁹ ⁊ fide. ⁊ p̄ p̄mittit quandā p̄ſatōem.ſc̄do ſubdit ſuā informatōez: ibi. Ut idem. Circa p̄mū ſciendū ꝙ conſolatio ꝓprie videt̃ eē anxietatis terminatio. Solatiū v̾o cōſolatōis diffuſio. Societas aūt ſolatij cōicatio. Miſeratio v̾o anxietatis ſupportatio.q̄ ſicut in corꝑalib⁹ duo ſimul iuncti: leuius portant onus q̄ vn⁹ ſolus: ſic ſuo mō cōpatiēs alteri ſuppōit ſe cū eo ſuo oneri: vt dic̄ Ariſto.ij.rhetorice: ⁊ hoc quartū precedit alia tria: vt pꝫ de ſe. Apl̄s aūt erat in carcere: ꝓpt̃ quod iſtis q̄tuor indigebat: ⁊ iſta q̄tuor dic̄ ſe cōſeq̄ ſi veracit̃ obtēperent ſue monitōi: ⁊ ex h̄ dn̄t ad h̄ moueri: dicit igitur. a ¶ Si q̄ ḡ cōſolatio in xp̄o.i.ordinata ad xp̄m.q.d. ſi me vultis cōſolari in anxietatib⁹: ⁊ ſolatiū p̄bere ⁊ ſocietatez ſpūs: q̄ ſocietatē corꝑalem exhibē nō poterāt. ⁊ ꝑ viſcera mīe cōpati laborib⁹ meis. b ¶ Implete gaudiū meuz.ꝑ impletōem mee monitōis. vt pꝫ ex ſequētib⁹. c ¶ Ut idē. Hic ꝯn̄r ponit̃ informatio apl̄i. Et p̄ ꝑ ſeipm. ſecūdo ꝑ ſuum diſcipulū: ibi. Spero aūt. p̄ma i tres. q̄ p̄ monet eos de fidei vnitate. ſc̄do de vera hūilitate: ibi. Nihil ꝑ contētione. tercio de oīmoda ſc̄titate: ibi. Itaq charissimi. circa p̄mū dicit. c ¶ Ut idē ſapiatis.i.impletio gaudij mei ē: vt idē ſapiatis de fide: ſapiā em̄ ꝓprie cognitio eſt de diuinis. fides aūt hꝫ deū ꝓ obiecto ſub rōne ſummi ⁊ veri boni. ſ; q̄ fides ſine charitate ē iformis. iō ſb̄dit̃. d ¶ Eandez charitatē hn̄tes. Charitas aūt facit hoīes vni⁹ voluntatis. iđo ſb̄dit̃. e ¶ Unanimes. ⁊ ꝑ ꝯn̄s adinuicē cōpati ⁊ cōgaudere: iō ſb̄dit̃. Idipm ſentiētes. f ¶ Nihil. Hic ꝯn̄r monet philippenſes de v̾a hūilitate. ⁊ p̄ facit ꝓpoſitū. ſecūdo ad h̄ inducit exemplū: ibi. Hoc em̄ ſentite. Circa primuz dicit. f ¶ Nihil. ſupple faciatis. g ¶ Per contētionē. ſic faciunt ſuperbi. ꝓuer.xiij. Int̃ ſupbos ſꝑ iurgia ſunt. h ¶ Neq per inanem gl̄am. que meritum aufert. Mat.v.

Receperunt em̄ mercedem ſuam. i ¶ Sed in humilitate v̾a ⁊c̄. v̾e em̄ hūiles ſemetipos iudicāt alios inferiores ⁊ ſb̄ditur cā. k ¶ Non que ſua ſunt ⁊c̄. q̄ vere hūiles nō conſiderant ꝓprias excellentias que poſſunt eſſe occaſio ꝓprie elationis ſ; excellentias alioꝝ que ſunt occaſio hūiliatōnis ꝓprie ⁊ honoratōis aliene.

l ¶ Hoc em̄ hic conſequent̃ inducit ad h̄ exemplū de hūilitate xp̄i qd̾ eſt efficaciſſimū. Et p̄ ponit ei⁹ humiliatōnem. ſc̄do oñdit eius exaltatōem: ibi. Propter qd̾. Circa p̄mū dicit. l ¶ Hoc em̄ ſentite in vobis ⁊c̄. id ē humilitatē xp̄i habete iterius i corde: ⁊ nō ſolū exteri⁹ ſicut hypocrite. m ¶ Qui cū i forma dei eēt.i.vn⁹ in eēntia cū deo p̄re ab eterno: q̄ forma deitat̃ nullo mō ē mł̄tiplicabił̄. n ¶ Nō rapinā arbitrat⁹ eſt eē ſe equalē deo.ſ. in ptāte. nā in d̾o nō ē q̄ntitas molis ſ; v̾tut̃ dixit em̄ Joh.v.ca. Quecūq p̄r facit h̄ ſil̄r ⁊ filius facit ⁊ h̄ dicendo nō fuit rapina. q̄ non vſurpauit ſibi honorē alienū ſ; ꝓprium: ⁊ per hoc eliditur error arrij dicentis xp̄m eſſe creaturā.

h i neq ꝑ inanē gl̄am ſ; in hūi-
litate ſupiores ſibi inuicez
k arbitrātes nō q̄ ſua ſūt ſingli
ꝯſiderātes: ſꝫ ea q̄ aliorum
l Hoc ei ſentite in vobis qd̾
m et in xp̄o ieſu. Qui cū in for
n ma dei eēt nō rapinā arbi-
o trat⁹ eſt eē ſe equalē d̾o ſed
p ſemetipm exinaniuit formā
q ſui accipiēs in ſilitudinem
r hominū factus ⁊ habitu in
s uentus vt homo humilia-
t uit ſemetipm factus obedi
v ens vſq ad mortem: mortē
x autem crucis. Propter qd̾
y et deus exaltauit illū et do
nauit illi nomen quod ē ſu-
z per omne nomen vt in no-
mine ieſu om̄e genu flectat̃
celeſtiū treſtriū ⁊ infernoꝝ
a b et omnis lingua cōfiteatur
q̄ dn̄s ieſus xp̄s i gl̄a ē d̾i
c p̄ris. Itaq chariſſimi mei

o ¶ Sꝫ ſemetipm exinaniuit.i.maxime hūiliauit cū eſſet tant⁹ et talis. verūtn̄ q̄ deitas inde nō fuit paſſa aliqd̾ detrimentū. iō ſb̄dit̃ p ¶ Formā ſui accipiēs.i.hūanā naturā i vnitate ſuppoſiti in q̄ apparuit hūilis. q ¶ In ſilitudinē hominū factus q̄tum ad naturā paſſibilē: nō tn̄ q̄tuz ad culpam. r ¶ Et habitu inuentus vt homo. quia inter homines duxit vitam cōem: Luce.vij. Uenit filius homīs mādūcans ⁊ bibens ⁊c̄. s ¶ Humiliauit ſemetipm ad dandum nobis exemplū Joh.xiij. Exemplū dedi vobis ⁊c̄. t ¶ Factus obediens. deo patri nō ſolū vſq ad conuicia ⁊ verbera ſed etiam. v ¶ Uſq ad mortē. ⁊ nō q̄ntūcunq ſ; vſq ad mortē crucis cōtemptibiliſſimā ⁊ acerbiſſimā. x ¶ Propter quod. Hic cōſequēter oñdit exaltationē xp̄i quā meruit per dictā humiliationem dicens. x ¶ Propter quod ⁊ deus exaltauit illum in ſua reſurrectione ⁊ aſcenſione. gloriam enim ſui corporis ⁊ exultatōnem eius ad celos meruit per ſuam paſſionē. nō aūt gl̄iaz anime quā habuit ab inſtanti conceptionis ſue. y ¶ Et donauit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen.ſ. ꝙ xp̄s homo noīetur deus. licet enim hoc ſibi datuz fuit ab inſtanti ſue incarnatōnis ſm̄ rem. quia incarnatio fctā ta fuit in ſuppoſito diuino. nō tamen ſm̄ manifeſtatōnez ſed poſt reſurrectionem eius ⁊ aſcenſionem per miſſionē ſpirituſſancti ⁊ alia diuine virtutis opera d̾clarata fuit ei⁹ diuinitas. ⁊ tūc dr̄ nomē deitatis ſibi datū: eo mō loquendi quo res fieri dr̄ qn̄ innoteſcit z ¶ Ut in nomie ieſu oē genu flectatur.i. vt omnes exhibeant ei reuerentiā angeli: homines ⁊ demones. a ¶ Et oīs lingua corꝑalis ⁊ ſpūalis. b ¶ Confiteatur. q̄ dn̄s ieſus xp̄s in gl̄ia eſt dei patris. q̄ ſm̄ deitatem eſt vna gl̄ia dei p̄ris ⁊ filij. c ¶ Itaq. Hic cōſequēter apl̄s inſtruit philippeñ. de oīmoda ſanctitate. c ¶ Itaq chariſſimi mei. lꝫ em̄ paulus diligeret oēs fideles tamen iſtos diligebat dilectione ſpeciali.

o Sicut ſemꝑ obediſtis mandatis ⁊ ꝯſilijs euangelicis a tp̄e vr̄e ꝯuerſatōnis. e Nō in p̄ntia mei tm̄.i. melius opamini in abſētia mea q̄ feciſtis in p̄ntia: attendentes q ſꝑ habetis deū p̄ntem q̄ ſumme timend⁹ ⁊ reuerend⁹ eſt: ideo ſubdit. f Cum metu.cordis. g Et tremor cor-
poris, timor em̄ i cor
de ꝯfacit tremorez in
corpe. h Vr̄am
ſalutē opamini. per
opa ſctē vite: ⁊ quia
opus meritoriū de-
pendet a deo: iō ſub
dit. i Deꝰ eſt em̄
q̄ opat in nob velle
ſ.opus meritorium.
k Et pficere.i ope.
l Pro bona volū-
tate.ſ.ſua nō ꝓ nr̄a:
niſi ex ꝯſn̄ti inq̄ꝫtum
ſequit inſtinctū vo-
luntatis diue. Con-
ſequēter oſ̄dit mo-
dū faciendi bonum
dicens. m Oia
aūt facite ſine mur-
muratōnib⁹ ꝯtra de-
um ⁊ hoiem: ꝫ ma-
gis dulciter ⁊ deuo-
te. n Et heſitatō
nib⁹. nullo mō du-
bitantes de diuino.
ſubſidio vobis aſſi-
ſtente. o Vt ſitiſ
ſine q̄rela. actiue et
paſſiue: ita patiēter
viuendo q non mo
ueatis querelam de
alijs et ſic innocen-
ter: vt alij nō conq̄-
rant de vob: iō ſub-
ditur. p Et ſim-
plices.i. ſine plica
doloſitatis.
q Filij dei. ꝑ ado-
ptionē ⁊ imitatōem
r Et ſine rep̄henſi
one.i.ſic q in vobis
nō appareat aliud rep̄henſibile. ⁊ ſubdit vna cā cū dicit. s In medio natōnis pra. ⁊ ꝑ.i. infideliū quoꝝ plures cō uertebant ad fidē xp̄i in ꝑmitiua eccīa: ex bona ꝯuerſatione fideliū int eos exn̄tiū. iō ſudit. t Int q̄s luce.ſi. lu. in mdo. vn̄ Gen̄.xv. ꝑ ſtellas celi intelligunt boni: ⁊ ꝑ puluerē terre mali. ſic̄ ibidem plen⁹ fuit dictū. v Verbuz vite ꝯtinētes.i. doctrinā euāgelicā h̄ntes: in corde credendo: ⁊ in ore docendo: ⁊ in ope adimplendo. x Ad gloriā meā in die xp̄i.i. in die iudicij: iq̄ xp̄c veniet ad iudicādum. nā merita diſcipuloꝝ cedūt ad augmentū gl̄e doctorum: ꝑpter qd̄ doctorib⁹ debet aureola. y Quia nō in vacuū cucurri. ad terrā vr̄am ꝑ p̄dicatiōe fidei. z Neq̄ inua. labo. q: ſecut⁹ eſt in vob bonus fruct⁹. a Sꝫ et ſi emulor. deo ꝑ martyriū. b Sup ſacri. ⁊ obſe. fidei vr̄e. q: ſibi.ſ. xp̄o an̄ obtuli vos ꝯuertendo. c Gaudeo ⁊ congratulor oib⁹ vob. q: nō ſolū erit ad gl̄iam meā: ꝫ etiāz redundabit in vob. d Idip̄m.i. ſi tribulatōnes patiamini martyrij. e Gaude. ⁊ ꝯgratulamini mihi. q: nō ſolū h̄ erit ad gl̄iaz vr̄az: ꝫ ad augmentū gl̄ie mee. f Spero aūt. Poſtq̄ apl̄s inſtruxit Phil̄. ꝑ ſeip̄m cū ſcripto: h̄ ꝯn̄r ꝑmittit eis nūciū mittē q̄ doceat eos v̄bo. Et diuidit i duas ſm̄ duplicē nūciū: ſcd̄a: ibi. Neceſſariū āt. prim⁹ āt nūcius q̄ exp̄mit h̄ fuit timothe⁹: q: fuit apl̄o amicabilis: et ad docendū idone⁹: de q̄ dicit, Spero aūt. ⁊ pꝫ. g Vt

d ſic̄ ſꝑ obediſtis: nō i p̄ntia
e mei tm̄: ſꝫ multo magꝭ nunc
f g in abſn̄tia mea cum metu et
h tremore vr̄am ſalutē opa-
i mini. Deꝰ ē ei q̄ opat in vo
k l bis ⁊ velle ⁊ pficere ꝓ bōa
m volūtate. Oia aūt facite ſi
n ne murmuratōib⁹ ⁊ heſita-
o p tōib⁹: vt ſitis ſine q̄rela et
q r ſimplices filij dei ſine rep̄-
s henſione i medio natōnis
t praue ⁊ pu̇erſe: inter quos
lucetis ſicut lūinaria i mū-
v x do v̄bum vite ꝯtinētes ad
y gl̄iaꝫ meā in die xp̄i: q: nō
z inuacuū cucurri: neq̄ inua
a cuū laboraui. Sꝫ ⁊ ſi emu-
b lor ſupra ſacrificiū ⁊ obſeq̄
c um fidei vr̄e: gaudeo ⁊ cō-
d gratulor oib⁹ vob. Idip̄m
e aūt ⁊ vos gaudete ⁊ ꝯgra-
f tulamini mihi. Spero aūt
in dn̄o ieſu: Timotheū me
g cito mittere ad vos: vt et
h ego bono aīo ſim cognitis
i q̄ circa vos ſunt. Neminez
k em̄ habeo tam unanimē: q̄
ſincera affectōne ꝓ vob ſo-
l licitus ſit: Omēs em̄ q̄ ſua
m ſunt q̄runt: nō q̄ ieſu xp̄i.

n Expimentū aūt ei⁹ cogno-
o ſcite: qm̄ ſicut pr̄i filiuſ me
cum ſeruiuit in euangelio.
p Nūc igit ſꝑo me mittē ad
q vos mox vt videro q̄ circa
r me ſūt. Cōfido āt i dn̄o: q̄-
niā ⁊ ip̄e veniā ad vos cito
s Neceſſariuꝫ āt exiſtimaui
t v epaphroditū frēꝫ ⁊ coopa
x torem ⁊ ꝯmilitonē meum:
y z vr̄m aūt aplm̄ ⁊ miniſtrum
a neceſſitatis mee: mittē ad
b vos qm̄ quidē oms vos d̄-
c ſiderabat: et meſtus erat.
d ꝑpterea q audieratis illuz
infirmatū: nam ⁊ infirmat⁹
e f eſt vſq̄ ad mortē: ſꝫ de⁹ mi
ſert⁹ eſt ei⁹. Nō ſolū āt ei⁹
g verūetiā ⁊ mei ne triſticiaꝫ
h ſup triſticiā hr̄em. Feſtinā
i ti⁹ ergo miſi illū vt viſo il-
lo iterū gaudeatis et ego ſi
k ne triſticia ſim. Excipite ita
q̄ illum cuꝫ oīm gaudio in
dn̄o ⁊ eiuſmodi cū honore
l habetote qm̄ ꝑpter op⁹ xp̄i
m n vſq̄ ad morteꝫ acceſſit tra-
o dens animam ſuā vt imple
ret id qd̄ ex vob deerat er-
ga meum obſequium.

ego bo. ani. ſim.i. in dn̄o ꝯſolatus. h Cognitis q̄ circa vos ſunt.ſ. bono ſtatu vr̄o ꝑ ei⁹ relatōnez mihi cognito. i Neminē em̄ habeo tam vnanimē.i. vni⁹ mentꝭ mecum k Qui ſincera affectōne ꝓ vob ſollicit⁹ ſit. vt in bono cō-firmemini ⁊ creſcatis. l Oms em̄ querunt q̄ ſua ſunt.i.
multi p̄dicādo que-
runt tp̄ale lucrū: ⁊ ē
hyꝑbole: ſic̄ cum dī
oms de ciuitate va-
dunt ad tale feſtum
cū tn̄ plures freque
ter remaneant.
m Nō q̄ ieſu xp̄i.
i. honorez diuinū et
ſalutē aiaꝝ: vt dictū
eſt ca. p̄ce. nō ſic aūt
Timotheus.
n Expimentū aūt
ei⁹ cog̃ſcite.i. ꝑ expe
rientiā facti poteritꝭ
videre q ita ſit.
p Qm̄ ſic̄ patri fi-
lius mecū ſeruiuit i
euāgelio.i. euāgeliū
p̄dicauit: ſe mihi cō
formando q̄ nō q̄ſi-
ui veſtra: ſed vos.
p Nūc igit ſpero
mittē ad vos. tanq̄
idoneū. q Mox
vt videro q̄ circa me
ſunt.i. cū videro op
portunitatē mittēdi
r Confido aūt i do
mino ⁊c̄. pꝫ ex h̄ q
non aſſeruit ſupra.i
capl̄o iterū ſe ventu
rū ad eos: ꝫ q h̄ in-
tendebat ſuppoſita
dei voluntate.
s Neceſſariū. Hic
exprimit ſcd̄s nunci
us cū dī. Neceſſari-
um aūt exiſtimaui.
ꝓ veſtra ſalute.
t Epaphroditum
fratrem. religioſum
xp̄ianitatꝭ. v Et coopa. in p̄dicatōe euāgelice veritatꝭ. x Et ꝯmilto. meū. tp̄e aduerſitatꝭ. y Vr̄m aūt aplm̄ i. doctorē. z Et miniſtrū neceſſi. mee. q: mihi miſtrauit neceſſaria in carcere. a Mittē ad vos. corroborādos ⁊ pleni⁹ informandos. b Qm̄ quidē oms vos deſiderabat. vidē ⁊ ꝯſolari. c Et meſt⁹ erat. de veſtra triſticia. d Propterea q audi. il. infirmatū. ⁊ ſic fuit in veritate. e Vſq̄ ad mortē.i. periculū mortꝭ. f Sꝫ de⁹ miſert⁹ eſt ei⁹ eū ſanando. g Etiā ⁊ mei ne triſticiā ſup triſticiam hr̄ez.ſ. triſticiā de ei⁹ morte ſup triſticiā de ei⁹ infirmitate. h Feſtinanti⁹ g̃ miſi illū.ſ. an̄ timotheum. i Vt viſo eo iterū gaudeatꝭ. q.d. pri⁹ gauiſi eſtis de ſue ſanitatꝭ auditu: ⁊ iterū gaudebitꝭ de viſu. k Excipite itaq̄ illuz gaudēter ⁊ honorifice. l Qm̄ ꝑpter opus xp̄i.i. vt faceret op⁹ qd̄ xp̄c fecit ⁊ docuit. q̄ venit miniſtrare ⁊ nō miniſtrari Math.xx. m Vſq̄ ad morteꝫ acceſſit ſe mortis periculis exponēdo: ⁊ h̄ voluntarie. iō ſubdit. n Tradens aiam ſuā.i. vitā ſuā. o Vt impleret id qd̄ in vob deerat. q.d. mūera dediſtis ꝓ ſuſtentatōe mea. ꝫ de vob nō fuit q̄ deferret mihi ⁊ miniſtraret: ⁊ ip̄e hoc adimpleuit.
Ad phil̄. ca. ij. vbi dī i poſtil̄. Nō rapinā arbitratus eſt.

Additio.

b Hoc qd dicit. Nō arbitrat⁹ eſt ſe eſſe equalem deo. pōt intelligi de xp̄o ſm̄ humanitatē ſm̄ quā ꝓprie eēt fa-

cere rapinam.i.non ſuū vſurpare ſi arbitratꝰ fuiſſet ſe eq̄lem.xp̄s eñ ſm ꝙ hō ē minor deo ipſo teſtāte. Pat̄ maior me eſt.⁊ etiā minor angelo ſm hūane nature paſſibilitatē de q̄.ꝑs. Minoraſti eū paulominus ab angelis.⁊ ſm hāc expoſitōem cōmendat hūilitas xp̄i ꝑ cōꝑatōem ad ſuperbiam angeli mali q̄ lꝫ nō eſſet in forma dei.ſ.aſſumptꝰ a dō in vnitate ꝑſone.voluit tñ ſe eſſe equalē de qua Eſa.xiiij. ca. Aſſimilabor altiſſimo.

De cetero ¶ Ca.iij.
a b fratres mei: gaudete i
c dño. Eadem vobis ſcribē
d e mihi q̄dē nō pigrū vobis
f aūt neceſſariū. Videte ca-
g nes: videte malos oꝑato-
h res: videte ꝯciſionē. Nos
i k l eñ ſumus circūciſio q̄ ſpū
m ſeruimꝰ deo ⁊ gloriamur in
n o xp̄o ieſu ⁊ ñ i carne fiduciā
p habētes: quanq̄ ⁊ ego habe-
q bā cōfidentiā in carne. Si
q̄s alius videt confidere in
carne ego magꝭ circūciſus
octaua die ex genere iſrł de
tribu beniamin: hebreꝰ ex
r hebreis: ſm legeꝫ phariſe-
s t us ſm emulatōeꝫ ꝑſequēs
v eccłiam dei: ſm iuſticiaꝫ q̄
x in lege eſt conuerſatus ſine
y querela. Sed que mihi fue-
z runt lucra: hec arbitratus
ſum ꝓpter xp̄m detrimenta
a Verūtamē exiſtimo oīa
b c detrimentū eſſe ꝓpter emi-
nentē ſciaꝫ ieſu xp̄i dñi mei
d e ꝓpter quē oīa detrimentuꝫ
f feci: ⁊ arbitror vt ſtercora
g h vt xp̄m lucrifaciā: vt et iue-
i niar in illo non habēs me-
am iuſticiam que ex lege ē:
k ſed illam que ex fide eſt xp̄i
ieſu: que ex deo eſt iuſticia
l in fide ad cognoſcēduꝫ illū
m et virtutem reſurrectionis
n eius: et ſocietateꝫ paſſiōis
o illius: configuratus morti
p eius: ſiquo modo occurraꝫ
ad reſurrectioneꝫ que eſt ex
q mortuis: nō ꝙ iam accepe-
r rim: aut iam ꝑfectꝰ ſim. Se-
s quor aūt ſi quō ꝯprehendā

¶ Ca.iij.

De cetero frēs mei. Hec eſt tercia ꝑs ꝑncipalis in qua apoſtolꝰ reddit philippeñ.cautos ꝯ deceptōem pſeudoapoſtoloꝝ. Et diuidit i duas ptes.nā p̊ circa ħ philippeñ. hortatur.ſcdō eos conſolatur, ca. ſequēti. Prima in duas: p̊ p̄mittit breuē p̄fatōnem . ſcdō ꝓſequit ſuaꝫ intentionē ibi. Videte. Circa primuꝫ dicit. a ¶ De cetero fratres mei. xp̄iana religione. b ¶ Gaudete. de veſtra conuerſione ad deū. c ¶ Eadē ſcribere vob.q̄.ſ.ſcripſi aliis eccłiis de ceſſatone legaliū ad cauendū doctrinā pſeudo apłoꝝ q̄ docēt contrariū: ō hoc eñ ſcripſerat aliis eccleſiis.vt pꝫ in p̄cedētibꝰ epłis. d ¶ Mihi quidē nō pigrū eſt.ſupple q̄ ſollicitꝰ ſum de veſtra ſalute. e ¶ Vob aūt neceſſariū.vt caueatis a deceptōibꝰ eoꝝ. f ¶ Videte Hic ꝓſequit intentū oñdens euacuatōem legaliū. p̊ rōe: ſcdō exēplo: ibi. Siq̄s. Circa primū dicit. f ¶ Videte carnes.i.attendite pſeudo apłos quos noīat canes: eo ꝙ contra veros apłos v̇bis detractoriis ⁊ mendacibꝰ ⁊ mordacibus vtebant. g ¶ Malos operarios. q̄ ꝑ obſeruatōeꝫ legaliū quā aſſerebāt ad ſalutē neceſſariā veritatē euangelii euertere nitebant. h ¶ Videte ꝯciſionē.i.circūciſionē quā deriſorie ſic noiat: eo ꝙ ad nihilū valet: ſꝫ magꝭ nocet: q̄ nō eſt niſi violenta abſciſio pellicule: ⁊ ſubdit cā huiꝰ. i ¶ Nos eñ.xp̄iani. k ¶ Sumꝰ circūciſio.i.circūciſi circūciſione vera: circūciſio eñ carnalis fuit figura circūciſionis ſpūalis ꝑ quā auferunt pctā que ē baptiſmꝰ auferēs penam ⁊ culpā ꝓpter quod ſuccedit circūciſioni: ſicut ꝑfectum imperfecto: ⁊ auferentes eam: ſicut veritas vmbraꝫ ⁊ figuram.ideo ſubditur. l ¶ Qui ſpū deo ſeruimꝰ ⁊ nō carne tm̄. m ¶ Et gloriamur in xp̄o ieſu.cui ſumus icorporati per baptiſmum. n ¶ Non in carne.i.in carnali circūciſione. o ¶ Fiduciam hn̄tes. cōſequende ſalutis per eam.ſcꝫ per circūciſionē ſpūalem. p ¶ Quanq̄ et ego habeam confidentiā in carne.i.confidere poſſem in carnali circūciſione: ſi de ea eſſet confidendū: eo ꝙ ſic circūciſus ſuꝫ. q ¶ Siquis. Conſequēter apłs oñdit propoſitū exemplo ⁊ p ſe ꝓponit in exēplū: ſcdō philippenſes inducit ad imitandū: ibi. Imitatores mei. p̄ma adhuc in duas q̄ primo exemplo ſui ceſſationē legaliū declarat. ſcdō de mō loq̄ndi ſe excuſat: ibi. Non ꝙ iam. Circa primū oſtendit apłus ante conuerſionem ſuam pro legalibus multū ſe ꝯclaſſe ⁊ poſt conuerſionem eam viriliter impugnaſſe: quod nullo modo feciſſet niſi euacuationē eoꝝ per xp̄m certitudinaliter cognouiſſet. dicit ergo. q ¶ Siquis alius ⁊c.⁊ pꝫ ex dictis lr̄a vſq̄ ibi. r ¶ Scd̄m legem phariſeus.i. de ſecta phariſeorum. erant enim tunc apud iudeos tres ſecte: vt dicit Ioſephus antiquitatum libro.xviij.ſcꝫ ſaduceorum: qui negabant ſpm̄ ⁊ angelum ⁊ per conſequēs reſurrectionē: ⁊ phariſeorum: qui confitebant vtrūq̄.⁊ eſſenorū: qui ſimiliter aīas hominū immortales confitebantur viuentes.q.religioſi: habentes omnia in ꝯmili. s ¶ Secundū emulationē id eſt zelum legis. t ¶ Perſeq̄ns eccleſiam dei, vt pꝫ Act. viij.⁊.ix. v ¶ Secūduꝫ iuſticiā que i lege eſt.i.que eſt imperfecta: nō ei iuſtificabat apud deum ſꝫ apud homines ſicut iuſticia polliticaa: ſicut declaratuꝫ fuit. Rom.iij.⁊.iiij. x ¶ Sine querela.i. ſine clamore de me facto ꝓ legis tranſgreſſione. y ¶ Sꝫ que mi. fue.lu. ſm eſtimationē meā aū meā conuerſionem z ¶ Hec ar.ſum.ptꝰ conuerſionē meaꝫ. z ¶ Propt̄ xp̄m detrimenta.i. virtutis ⁊ grē impedimēta: q̄ dicē ꝙ legalia habent adhuc curſum ſuū.eſt dicere xp̄m nondū veniſſe.nā figura ceſſat adueniente veritate. a ¶ Verūtn̄ exiſtimo omnia. illa legalia. b ¶ Detrimentū eſſe.ſalutꝭ ex alia cā que ſubditur cū dr̄. c ¶ Propter emi.ſci.hie.xp̄i.i. ꝓpter euangelicam doctrinā a xp̄o traditam quē ſupeminet omni doctrine alteri: nō ſolū ꝑhice.ſed etiā doctrine ve.te.cui compatur: ſicut perfecto imperfectū: nec pōt plures ſeruari cū legalibꝰ. d ¶ Propter quē.ſ. xp̄m. e ¶ Oia detrimentū feci.i.reputaui. f ¶ Et arbitror vt ſtercora. inquinantia ꝑ culpam ſine qua ſaluari non poſſunt: poſt publicatiōnē euangelii. g ¶ Vt xp̄m lucrifaciā.i.habeam ipꝫ in premium. h ¶ Et vt inueniar in illo incorporatus per fidem charitate formatā. i ¶ Nō hn̄s meā iuſticiā que ex lege eſt.quā dicit ſuā: eo ꝙ fuit nutritus in illa. k ¶ Sed illā que ex fide eſt ieſu xp̄i.que facit dignū vita eterna. l ¶ Ad cognoſcendū illū in p̄n̄ti ꝑ ſpeculū ⁊ in enigmate: ⁊ in futuro facie ad faciē. m ¶ Et virtutē reſurrectiōis eiꝰ cognoſcēdo eā vt cām effectiuā nr̄e reſurrectōis future. n ¶ Et ſocietatē paſſionis illiꝰ.in p̄n̄ti nō formidādā: ſꝫ magis amplectandā. o ¶ Configuratꝰ morti eiꝰ .i. vt aſſimiler ei in paſſione.⁊ ꝑ ꝯn̄s aſſocier ei in corpis ⁊ aīe gł̄ificatōe.iō ſubdit. p ¶ Siquo mō occurrā ad reſurrectōnem q̄ eſt ex mortuis.que erit ad vitā imortaleꝫ. q ¶ Non ꝙ. Qm̄ apłs dixit plura de ſe ꝑtinētia ad excellētiā vite. poſſet aliq̄s credē ꝙ dicēt ſe totalit̄ ꝑfectū q̄ntū ad meritū .qd̄ nō eſt veꝝ q̄ hō p̄t ſꝑ creſcere in merito q̄diu eſt in vita p̄ſenti vnde dicit hic glo. Nemo fideliū ⁊ ſi multū ꝓficeret dicat ſufficit mihi: qui eñ hoc dicit exit de via ante finem ideo apoſtolus ſe excuſando de modo loquendi p̄miſſo confitetur ſe nondum perfectionē aſſecutum.d.

q ¶ Non ꝙ iam acceperim.perfectionē meriti. non enim conuenienter poteſt intelligi de acceptōne premii. q̄ manifeſtum erat ad ſenſuꝫ ꝙ erat in hac vita multis miſeriis ſubiecta. r ¶ Sequor aūt.ip̄m xp̄m procedēdo ad eum per meritum s ¶ Si quomō conp̄hendā.i.aliqualiter appropinquem ad perfectionem meriti prout poteſt fieri in vita mortali.

t ¶ In quo cõprehẽſus ſum.ſ. ꝓpter qđ cõprehẽſus ſũ ad fidẽ ſine q̃ impoſſibile eſt placere deo: Heb.xj. nec ꝑ ꝯñs attingere ad ꝑfectionẽ meriti. v ¶ A xp̃o ieſu. q̃ me vocauit ad fidẽ ipã actualiť impugnantẽ: ꝓpter qđ h̃ vocatio dr̃ cõprehẽſio hic: ſicut cõprehẽdiť aduerſari⁹ i bello ⁊ ſibi ſubijcitur.

est humiliatiõis occaſio: eo ꝙ eſt corruptibile ⁊ putrefactibile: ⁊ corrodeť vermib⁹ ⁊ i cineres reſolueť. f ¶ Cõfiguratũ.tũc. g ¶ Corpori claritatis ſue. q꞉ ſancti reſurgent in corꝑe glorioſo: ſicˉ ⁊ xp̃s. vna aũt dos glorioſi corporis ẽ claritas: ſicut dictũ fuit.j.Cor.xv. Et qm̃ h̃ reſurrectio fiet v̾tute dei infinita: ſicut ⁊ creatio: ideo ſubdiť.

x ¶ Fres ego me nõ ar.cõp.i.ad ꝑfectõeꝫ meriti ſimpliciť ꝑuenisse. y ¶ Vnũ aũt ſupple eſt qđ de me aſſero. z ¶ Que q̃dẽ re. ſunt obliui.i. legalia ⁊ trena q̃ dimiſi. a ¶ Ad ea v̾o q̃ ꝑo. ſunt.i. celeſtia bona q̃ ſũt ꝑora terrenis dignitate ⁊ duratõne. bonũ em̃ qđ expectať in celeſtib⁹ eſt ip̃e de⁹. b ¶ Extendẽs meip̃m.ꝑ conatũ li.ar.in augmẽtuꝫ meriti. c ¶ Ad deſti.ꝑſe.i. ad p̃miũ mihi a deo ordinatũ finaliť ꝯſequẽdũ: iõ ſubdiť. d ¶ Ad brauiũ ſu.vo.in xp̃o ih̃u.i.ꝑ ih̃m xp̃m ꝑ quẽ tanq̃ ꝑ mediatorẽ vocamur ad celeſte premiũ: vel In xp̃o ih̃u. q꞉ i ip̃o cõſiſtit beatitudo. naꝫ

t
v in q̃ ⁊ cõprehẽſus ſũ a xp̃o
x ih̃u. Fres ego me nõ arbi-
y tror cõprehẽdiſſe. Vnũ ãt
z que quidẽ retro ſũt obliui-
a ſcens: ad ea v̾o q̃ ſunt ꝑora
b c extẽdens meip̃m: ad deſti-
d natũ ꝑſequor ad brauiũ ſu-
ꝑne vocatõis dei i xp̃o ih̃u
e Quicũq꞉ ergo ꝑfecti ſum⁹
f g hoc ſentiam⁹: ⁊ ſiq̃d aliter
h ſapitis ⁊ de⁹ h̃ vobis reue
i labit. Verũtñ ad qđ ꝑueni
k l m⁹: vt idẽ ſapiam⁹ ⁊ in eadem ꝑmaneamus regula.
m Imitatores mei eſtote fra-
n o tres: ⁊ obſeruate eos q̃ ita
p ambulãt ſicˉ habetis formã
q nr̃aꝫ. Multi em̃ ambulant
r s q̃s ſepe dicebã vobis nũc
t v autẽ ⁊ flens dico inimicos
crucis xp̃i: qrũ finis interi-
x tus quorũ deus venter eſt

y z a ⁊ gloria in cõfuſione ipſoꝝ
b q̃ trena ſapiũt. Nr̃a aũt cõ
c uerſatio in celis ẽ. Vñ etiã
ſaluatorẽ expectam⁹ dñm
d nr̃m ih̃m xp̃m q̃ reformabit
e f corpus: hũilitatis nr̃e cõfi
g guratũ corꝑi claritatis ſue
h i ſm̃ oꝑationẽ q̃ etiaꝫ poſſit
ſubijcẽ ſibi oĩa. ¶ Ca.iiij.

a Itaq꞉ frẽs mei chariſ-
b ſimi ⁊ deſiderãtiſſimi
c d gaudiũ meũ ⁊ corona
e f mea: ſic ſtate in dño chariſ-
g ſimi. Euchodiã rogo ⁊ ſyn
ticen depc̃or: idip̃m ſapere
h in dño. Etiã rogo ⁊ te ger-
i k mane compar: adiuua illaſ
l que mecum laborauerunt
m in euangelio cum clemen-
te ⁊ ceter̃ adiutorib⁹ meis
n quorum nomina ſunt in li-
o bro vite. Gaudete in dño

h ¶ Scdm̃ oꝑatiõeꝫ id ẽ virtutẽ oꝑandi. i ¶ Qua etiaꝫ poſſit ſubijcere ſibi oĩa. ꝑ creationẽ em̃ oĩa ſibi ſũt ſubiecta: q꞉ de nihilo facta ⁊ niſi cõſeruarenť a deo oĩa in nihilũ redigereť.

¶ Capitulũ.iiij.

Itaq꞉ fratres mei chariſſimi. Poſtq꞉ apl̃s philippeñ. cautos reddidit. hic ꝯñr ad eoꝝ cõſolatiõꝫ ſe ꝯuertit. Et diuidiť i duas ꝑtes: q꞉ primo eos cõſolať. ſcđo de eoꝝ liberalitate gratulať: ibi. Gauiſus ſum. Pria in duas q꞉ prio firmat eos ꝑ patientiã. ſcđo ꝓuocat ad ſpũalẽ leticiã ibi. Gaudete i dño. Prima adhuc i duas: q꞉ p̃mo facit qđ dictum eſt ꝑ ſeip̃m. ſcđo ꝑ amicũ: ibi. Et rogo. ſicut em̃ dictũ fuit ſupra.j.ca.philippen. ꝓ xp̃o fuerãt in tribulatiõe: idõ indigebãt confortatiõe: quã eis exhibet apl̃us: p̃mo generaliter.d. a ¶ Itaq꞉ fratres mei chariſſimi.i. mihi iũcti dilectiõe ſpãli. b ¶ Et deſiderantiſſimi. q꞉ deſiderabat eos videre adhuc corꝑaliter in via: ⁊ eternaliť in patria. c ¶ Gaudiũ meũ. de v̾o ꝓfectu. d ¶ Et de corona mea. doctorib⁹ em̃ debeť gloria ſpecialis q̃ a ſanctis dr̃ aureola. e ¶ Sic ſtate. firmi ꝯ̃ tribulatiões hui⁹ mũdi. f ¶ In dño. ita ꝙ ab eo nullo mõ euellamini. ſcđo ꝯfortat duas ꝑſonas ſpãliter.d. g ¶ Euchodiam rogo ⁊ ſynticen depc̃or: idip̃m ſapere in dño. id eſt firmiter ſtare: due erant matrone quas apl̃us ſpecialiter cõfortat. tum ꝓpter fragilitatẽ ſexus. tum q꞉ miniſtrauerant neceſſaria ſibi ⁊ alijs p̃dicatorib⁹: vt oſtẽderet ſe gratum. h ¶ Etiã rogo. Hic ꝯſequẽter cõfirmat philippẽ. ꝑ amicũ de hoc deuote rogans eũ dicens: Etiã rogo et te germane: nomẽ ꝓpriũ eſt. i ¶ Compar.i. coadiutor me⁹ in predicatiõe. k ¶ Adiuua illas.ſ. mulieres dictas tuis ſermonibus cõfortando. l ¶ Que mecũ laborauerũt in euãgelio.i. in p̃dicatiõe euãgelij neceſſaria miniſtrando: ⁊ nõ ſolum mihi ſed ⁊ ſocijs meis: de quibus ſubditur. m ¶ Cum clemẽte ⁊ ceteris coadiutorib⁹ meis. in p̃dicatione. n ¶ Quoꝝ noĩa ſunt i libro vite. eſt aũt liber vite idẽ ꝙ p̃deſtinatio diuina: q̃ diciť liber eo ꝙ in mẽte diuina numer⁹ electoꝝ eſt firmiter deſcriptus vel diſpoſitus ⁊ hec eſt deſcriptio ſimpliciť. Qꝫ aũt illi ibi eſſent ſic ſcripti forſitan apl̃us habuit ꝑ diuinã reuelationẽ. Alio mõ diciť aliq̃s ſcriptus in libro vite ſm̃ p̃ſentẽ iuſticiã: a qua tñ ꝯtingit aliqñ decidere: ⁊ hec eſt deſcriptio ſm̃ q̃d. apl̃s aũt per bona oꝑa iſtoꝝ que videbat: eſtimare debebat ꝙ eſſent in gratia: ⁊ ſic loquiť in ꝓpoſito niſi ꝑ reuelationẽ habuerit ꝙ eſſent ſimpliciť ſcripti in libro vite. o ¶ Gaudete. Hic ꝯñter inducit philippẽ. ad ſpũalem leticiã. ⁊ ſecũdo ad boni oꝑis ꝑſeuerantiã ex quib⁹ oriť hec leticia: ibi. De cetero fratres. Circa p̃.mũ dicit. o ¶ Gaudete in

beati reficiũť interi⁹ i aſpectu ſue deitatis: ⁊ exteri⁹ i aſpectũ ſue hũanitatis: ſm̃ ꝙ dicit Aug. ſuꝑ Io. e ¶ Quicũq꞉ ꝑfe.ſu.i. in ſtatu ꝑfectiõis cuiuſmodi erat Paul⁹ ⁊ alij apl̃i ⁊ doctores ⁊ curati. f ¶ Hoc ſentiam⁹.ſ. ꝙ null⁹ noſtrũ eſt ſimpliciť ꝑfect⁹ i via. g ¶ Et ſiq̃d aliť ſapit̃. hoc exponiť dupliciť: vno mõ in malo. ſic g ¶ Et ſiq̃d aliter ſa. tenẽdo ꝯtrariũ. h ¶ Et hoc vo. deus reue.i. manifeſte vobis oñdet nõ eẽ verũ in iudicio vel añ ꝑ gr̃aꝫ ſuã ab errore vos reuocãdo. Alio mõ in bono: ſic g Et ſiq̃d aliť ſa.i. ſiq̃d aliud ꝑtinẽs ad cultũ dei: ⁊ ad ꝑfectiõis ſtatum vos cognoſcere contigerit. h ¶ Et h̃ deus vo. reue. q.d. ſciatis ꝙ h̃ nõ ꝓuenit ex intelligẽtia v̾a: ſꝫ ex reuelatiõe diuina. ⁊ h̃ expoſitio videť magis cõſona lr̃e ſequẽti: cuꝫ diciť. i ¶ Verũtñ ad qđ ꝑuenim⁹.i. q̃tũ ad veritatẽ quã circa p̃dicta iã cognouim⁹: ſupple neceſſe ẽ. k ¶ Vt idẽ ſapiam⁹. in mẽte: l ¶ Et in eadẽ ꝑ. regula. in oꝑe: vt nullũ ſit ſciſma i corꝑe eccl̃ie. m ¶ Imitatores mei. Poſtq꞉ apl̃us ꝓpoſuit ſe i exemplũ. Hic ꝯñr inducit phil̃. ad eũ imitandũ.d. imitatores mei eſtote. in p̃dictis. n ¶ Et obſeruate eos.i. attẽdite diligẽter: vt vos ei cõformetis. o ¶ Qui ita ambulant. de virtute in virtutẽ. p ¶ Sicut habetis formã nr̃aꝫ. viuẽdi vobis traditio exẽplo: verbo ⁊ ſcp̃to. q ¶ Multi.n. ambulãt. via ꝑuerſa. r ¶ Quos ſepe dicebã vo. cũ eẽm p̃ñs vobiſcũ. s ¶ Nũc aũt ⁊ flẽs ꝓ culpis eoꝝ. t ¶ Dico: ſupple eſſe. v ¶ Inimicos crucis xp̃i. q꞉ ꝯtrariať eoꝝ carnalitati. Quoꝝ finis interitus ſcꝫ etern⁹. x ¶ Quoꝝ de⁹ vẽter eſt. q꞉ ſtudẽt ei ſatiſfacẽ i oĩbus. y ¶ Et gloria. de tali carnalitate. z ¶ In cõfuſione ip̃oꝝ.i. erit eis cõfuſibilis. a ¶ Qui terre. ſapiũt tm̃ modo ⁊ nõ celeſtia. b ¶ Nr̃a aũt cõuerſatio in celis eſt. ꝑ ſp̃ẽ charitate formatã: q꞉ ſicut dicit Aug⁹. Aĩa q̃ eſt p̃ncipalis ꝑs hoĩs: veri⁹ ẽ vbi amat q̃ vbi animat. ⁊ qm̃ poſt iudiciũ ſancti erũt in celis: nõ ſolũ in aĩa ſicˉ mõ: ſꝫ etiã in corꝑe glorioſo: iõ ſequiť. c ¶ Vñ etiã ſaluatorẽ expectamus. venturũ ad iudiciũ. d ¶ Qui reformabit corp⁹. in generali reſurrectiõe. e ¶ Hũilitatis nr̃e. nã mõ nobis

domino.non in mūdo. p ¶Semper.actu vel habitu. q ¶Iteꝝ dico gaudete.ad maiorẽ inductionẽ. r ¶Modeſtia veſtra.in cōuerſatiōe ⁊ vita. s ¶Nota ſit omnibꝰ hominibꝰ.vt boni meliores fiant exemplo veſtri:⁊ mali ad bonū cōuertant. t ¶Dñs ꝓpe eſt.ad vos remunerandū ret ẜm reuolutionẽ tꝑis: ſic phil. ꝑmo miniſtrauerāt apl'o neceſſaria:poſtea ceſſauerūt ꝑ tꝑus:⁊ deinde iteꝝ ſibi miſerūt exeniū ꝓ ſuis neceſſitatibꝰ. Cōſequēter excuſat ceſſationẽ intermediā.d. y ¶Occupati aūt eratis.i.impediti ꝓuidere mihi.eo ꝙ tribulationẽ incurrerāt. z ¶Nō

⁊ qꝛ nimia ſollicitudo tꝑalium impedit ſpūale gaudiū:iō ſb dit. v ¶Nihil ſolliciti ſitis.ſuꝑflue: nō oportet ſollicitari d̾ neceſſarijs:alit̾ videretur tentatio dei. x ¶Sed in oī orōne ⁊c̄. Hic ponūt quatuor orōnis partes. oportet enī in orādo ꝑmo ad deū accedẽ ꝑ mẽtis eleuationẽ: ⁊ h̾ vocat orō que ẽ aſcẽſus mẽtis ī deū ſcđo reqrit aliqđ determinate ꝓponere: ſaltẽ verbo mẽtali. ⁊ hoc vocat petitio: ꝓpter hoc dicit hic. y ¶Petitiōes vr̄e in no.apud deū. aliqđ determiate ꝓponẽs. tercio ꝙ ꝓponens ſe diſponat: vt exaudiri mereat: ⁊ h̾ vocat grār̄ūactio. ꝑ h̾ enī ꝙ aliqs gratū ſe oñdit de bñficijs acceptis merei recipere potiora.q̄rto ꝙ exꝑmat illđ ꝑ qđ orō fit exaudibil̾ ex ꝑte dei qđ ẽ eius ſanctitas: ⁊ hoc vocat obſecratio: ſicut cū dicimꝰ: ꝑ natiuitatẽ tuā.l.n.

p ſemꝑ: iterū dico gaudete.
q r s t v Modeſtia vr̄a nota ſit oibus. Dñs enī ꝓpe eſt: Nihil ſolliciti ſitis hominibꝰ
x ſed in omi orōne ⁊ obſerua
y tiōe cū gratiarūactiōe peti
tiōes vr̄e innoteſcāt apud
z a deū. Et pax dei q̄ exuperat
b omnẽ ſenſuz cuſtodiat corda vr̄a ⁊ intelligẽtias vr̄as
c d in xp̄o ieſu. Decetero frẽs
e quecūq; ſūt vera: quecūq;
f g pudica:quecūq; iuſta: que
h cūq; ſancta: quecūq; ama
i bilia: quecūq; bone fame:
k l ſiqua virtꝰ:ſiqua laus diſ
m n ciplinee:hec cogitate:que ⁊
o p didiciſtis ⁊ accepiſtis ⁊ au
q r diſtis ⁊ vidiſtis ī me. Hec
s t agite: ⁊ deꝰ pacis erit vo
y biſcū: gauiſus ſum autẽ in
x domino vehemẽter:qm̄ tā
dem aliqñ refloruiſtis pro
me ſentire: ſicut ⁊ ſentieba
y tis. Occupati autẽ eratis.
z Non quaſi ꝓpter penuriā
a b dico. Ego enim didici in
c quibus ſum ſufficiens eſſe

d e Scio ⁊ hūiliari: ſcio ⁊ abū
f g dare. Vbiq; ⁊ in oibꝰ inſti
h i tutꝰ ſum: ⁊ ſatiari ⁊ eſurire
k l ⁊ abundare ⁊ penuriā pa
m n ti. Omnia poſſum: in eo q̄
o me confortat. Verūtamen
p bene feciſtis: cōmunican
q tes tribulationi mee. Sci
tis aūt ⁊ vos philippẽſes
r ꝙ in principio euangelij:
qñ ꝓfectus ſum a macedo
s nia: nulla mihi eccleſia cō
municauit ī rōne dati ⁊ ac
t v cepti: niſi vos ſoli: quia et
theſſalonicā ſemel ⁊ bis in
x vſum mihi miſiſtis. Non
y qꝛ quero datum:ſed requi
ro fructum abundantem in
z rōne veſtra. Habeo autem
a oia:et abundo. Repletus
b ſum acceptis ab epaphrodito:que miſiſtis in odorẽ
ſuauitatis hoſtiā acceptaz
c placentẽ deo. Deus autez
meus impleat omne deſi
d derium veſtrū ẜm diuitias
e ſuas in gloria in xp̄o ieſu.
Deo aūt ⁊ patri nr̄o gloria

quaſi ꝓpter penuriā ſcꝫ meā. a ¶Dico ꝙ gauiſus ſuz vehemẽter: ⁊ ſubdit cāz. b ¶Ego enī didici.i. ꝯſueui. c ¶In quibus ſum ſufficiens eſſe.i. illis q̄ habeo ꝯtẽtꝰ eẽ. d ¶Scio ⁊ hūiliari. qꝛ nō frāgor ꝑ impatientiā. e ¶Scio ⁊ abūdare qꝛ inde nō erigor ꝑ ſuꝑbiā. f ¶Vbiq; ⁊ in oibꝰ.ſ. euẽtibus g ¶Inſtitutꝰ ſum.i. informatꝰ a deo q̄liter debeam me hr̄e. h ¶Et ſatiari.ſupple ſcio ſine exceſſu. i ¶Et eſurire. ſine ipatientie defectu. k ¶Et abūdare.ſine ſuꝑbie faſtu. l ¶Et penuriam pati.ſine triſticie luctu. m ¶Oia poſſum.i. omi fortuna bñ poſſuz vti.vñ dic̄ ph'us j.Eth.de virtuoſo ꝙ fortunas optime feret: q̄ vtiq; vere bonus. ⁊ tetragānꝰ ſine vituperio. ſic̄ enī corpus tetragonū ī q̄libet latẽ bñ ſedet: ſic virtuoſus in q̄libet fortuna ꝓſpera

d.⁊ ꝓpter hoc in orōnibus eccl'ie ponit in fine ꝑ dñm noſtrū ihm xp̄m ⁊c̄. z ¶Et pax dei.i. deꝰ q̄ eſt pax vel q̄es mẽtis. a ¶Que exuꝑat oẽm ſenſuz: eo ꝙ eſt ab omi intellectu creato incōꝑhẽſibilis. b ¶Cuſtodiat cor.vr̄a. id eſt volūtates vr̄as in bono:q̄ dicunt corda:qꝛ ſicut cor mouet alia corpis mẽbra:ſic volūtas mouet alias aīe potentias ad actus ſuos. c ¶In xp̄o ieſu.i. ꝑ ieſum xp̄m. qđ aūt ſubdit in aliq̄bus libris.Dño nr̄o.nō eſt de textu: nec habet ī libris correctis. d ¶Decetero. Hic inducit philippẽ.ad boni ꝯtinuationẽ ⁊ augmẽtationẽ.d. Decetero frẽs que.ſūt vera.ſine falſi admixtiōe. e ¶Quecūq; pudica.ſine laſciuie diſſolutōe. f ¶Quecūq; iu.erga ꝓximū. g ¶Quecūq; ſancta.circa cultum diuinū. h ¶Quecūq; amabilia.deo ⁊ hoibꝰ bonis. i ¶Quecūq; bone fame.i.digna boni nois. k ¶Siqua virtꝰ.moralis ⁊ intellectualis. l ¶Siqua laus diſcipline.i. diſciplina moꝝ laudabilis. m ¶Hec cogi.frequẽter meditādo. n ¶Que ⁊ didiciſtis.ꝑ meā doctrinā. o ¶Et acce. id eſt acceptaſtis tanq̄ digna teneri ⁊ ſeruari. p ¶Et audi.ab alijs ꝑdicatoribꝰ veris. q ¶Et vidiſtis in me. que nō ſolū v̾bo:ſꝫ etiā facto ꝑdicaui vobis. r ¶Hec agite. ⁊ nō ſolū cogitate. s ¶Et deꝰ pacis.i.dator vere pacꝭ.ſ. interne ⁊ ſuꝑne. t ¶Erit vobiſcū. ꝑ gratiā in p̄nti ⁊ gloriā in futuro. v ¶Gauiſus. Hic ꝯñr apl'us de liberalitate philippẽ.gratulat magis tñ ꝓpter eoꝝ meritū q̄ ꝓpꝰ vſum ꝓpriū.d. v ¶Gauiſus aūt ſum in do.vehemẽter. id eſt valde. x ¶Qm̄ tā aliqñ reflo.⁊c̄. loquit de ipſis ꝑ ſilitudinẽ arboris q̄ videt arida ⁊ poſtea reuireſcit ⁊ flo

vel aduerſa bñ ſe hꝫ.tñ h̾ fit multo meliꝰ ꝑ v̾tutẽ a deo infuſā q̄ ꝑ v̾tutẽ ex actibꝰ acq̄ſitā:iō ſb̄dit apl's. n ¶In eo q̄ me ꝯfortat.i.ꝑ ipm̄ deū. o ¶Verūtñ bñ fe.mihi vobis p ¶Cōmunicātes tribulatiōi mee.i.mittẽtes mihi ſubſidiū tꝑale detento in carcere. q ¶Scitis autẽ ⁊ vos philippen.ꝑ ea que vidiſtis vel audiſtis. r ¶Qꝛ in ꝑncipio euāgelij.i.qñ vobis ꝑdicare euangeliū incepi. s ¶Nulla mihi eccl'ia cōicauit in rōne dati ⁊ accepti. rōnale enī ẽ vt accipiẽtes ſpūalia a ꝑdicatoribꝰ:dent eis temporalia. t ¶Niſi vos ſoli.⁊ in hoc cōmendat eoꝝ liberalitatẽ ꝑ ceteris. v ¶Quia ⁊ theſſalonicā ſemel ⁊ bis in vſuz miſiſtis.ſ.bona veſtra:in quibꝰ ego ⁊ ꝑdicatores alij debemꝰ querere:nō ſuꝑfluum: ſed ad neceſſariū vſum. x ¶Nō quia quero datum.principaliter. y ¶Sed requiro fructum abundantẽ in rōne veſtra.id eſt meritū ex ꝑte vr̄a: quod dicit fructus abundans:quia ducit ad vitam beatā z ¶Habeo autem omnia.que miſiſtis mihi. a ¶Et abundo.nō ſolum ꝓ mihi neceſſarijs:ſed etiā pro neceſſitatibus alioꝝ. b ¶Acceptis ab epaphrodito que miſiſtis ꝑ eum in odorẽ ſuauitatis ⁊c̄.nam elemoſyna eſt hoſtia deo acceptiſſima.⁊ qꝛ de beneficio regratiandū eſt benefactori:iō ſubdit. c ¶Deus aūt impleat oīe deſideriū veſtrum.ſicut me repleuiſtis. d ¶Scđm diuitias ſuas in gloria ſua.reddendo vobis ꝓ tꝑalibus eterna. e ¶In chriſto ieſu. id eſt per ieſum chriſtū mediatorẽ dei et hominū.⁊ qꝛ cuiuſlibet boni deus eſt ꝑncipalis actor: ideo conſequẽter gratias agit ei dicens: Deo autẽ et patri noſtro gloria ⁊c̄.

f ¶ Salutate. Hic vltimo ponit huius epl'e concluſio p ſalutationē cū dicit: Salutate omnē ſanctū in xp̄o ieſu. id eſt ſanctificatū p baptiſmū ihu xp̄i. g ¶ Salutāt vos qui mecū ſunt fratres. mihi miſtrātes ꝛ ꝑ tpe p̄dicantes. h ¶ Salutāt vos oēs ſancti. i. xp̄iani generalit. i ¶ Maxime aūt qui de domo ceſaris ſunt. p h innuit ꝙ iſti ſpālem affectū habebant ad philippenſes.
k ¶ Gr̄a dn̄i nr̄i ihu xp̄i cū ſpū vr̄o. ſupple ſit ꝛ maneat ſemper: Amen.

¶ Incipit poſtilla ſup epiſtolam ad coloſſenſes.

a Paul⁹ apoſtol⁹. Incipit epl'a ad coloſſenſes que diuidit i tres ptes in ſalutationē ꝛ ꝑſecutionem ibi. Gr̄as agimus. ꝛ cōcluſionē: quarto capitulo: ibi. Que circa me ſūt. In prima pte exp̄munt pſone ſalutātes: et ſecūdo pſone ſalutate ibi. His q̄ ſūt coloſſis. ꝛ bona eis optata: ibi. Gratia vobis ꝛc̄. ꝛ patz ſentētia ex dictis pluries in p̄ncipijs aliaꝝ epl'arū.
b ¶ Gratias agim⁹. Hic incipit epl'e ꝑſecutio. Circa quam ſciendū: ꝙ apl'us nō p̄dicauit coloſſenſibus pſonalit: vt pz i ꝓlogo Hiero. ſed p diſcipulos ſuos archippū et epaphrā: et poſtea inducebāt a pſeudoapl'is ad recipiendū legalia cū euangelio: ꝓpter qd̄ apl'us q̄ i ptib⁹ illis erat valde famoſus ſcripſit eis ip̄os a legalibus retrahēdo: ꝛ in fide ac moribus ſolidando. Et diuidit in tres partes: qꝛ p̄mo inducit eos ad tenendū firmiter euāgelij veritatē. ſcd̄o ad p̄cauēdum pſeudoapl'oꝝ falſitatē: ca. ſequēti. tercio ad ꝯtinuādū vite ſanctitatē ca. iij. p̄ma in duas: qꝛ p̄mo vt v̄ba ſua melius recipiant: oſtēdit ſe eis beniuolū. ſecūdo inducit eos ad pure tenendū xp̄i euāgelium: ibi. Qui eſt imago. p̄mū aūt facit duplicit. ſ. agēdo gratias de bona eoꝝ inchoatione. ſecūdo orādo deuote ꝑ meliori cōſummatiōe ibi. Ideo ꝛ vos. Circa primū dicit: b ¶ Gratias agim⁹ deo ꝛ patri do. no. ihu xp̄o ſemp. i. omnib⁹ horis ad orandum deputatis. c ¶ Audientes. p epaphram: vt habet infra. d ¶ Fidem veſtrā in xp̄o ieſu. que eſt fundamentū ſpūalis edificij. ꝛ qꝛ fides ſine opibus mortua ē: Iac. ij. ideo ſequit. e ¶ Et dilectionē ꝛc̄. i. opa charitatis que exercetis erga omnes fideles: nō ꝑ cōmodo terreno: ſed celeſti p̄mio: ideo ſequit. f ¶ Propter ſpem ꝛc̄. quā audiſtis in v̄bo veri. euā. qd̄ nō ꝓmittit bona terrena: ſicut

in ſecula ſeculoꝝ: Amen.
f Salutate omnē ſanctū in
g xp̄o ihu. Salutant vos qui
h mecum ſunt fratres. Salu-
i tant vos om̄es ſancti: ma-
xime aūt qui de ceſaris do
k mo ſunt. Gratias dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i cū ſpū vr̄o: Amen.
¶ Explicit epiſtola Pauli ad philippenſes.
¶ Incipit argumentū i epiſtolā ad coloſſenſes.

Coloſſenſes: ꝛ hi ſicut ꝛ laodicēſes ſunt aſiani: ꝛ ipi p̄uenti erāt a pſeudoapl'is. Nec ad hos acceſſit ip̄e apl'us: ſꝫ ꝛ hos p epiſtolā corrigit. Audierāt eñ verbū ab archippo q̄ ꝛ miniſteriū in eos accepit. Ergo apoſtolus iam ligat⁹ ſcribit eis ab epheſo p tichicū diaconem ꝛ oneſimū acolythum.
¶ Explicit argumentū.
Incipit epl'a Pauli ad coloſſenſes. ¶ Capitulū. j.

a Paulus apoſto-
lus ieſu xp̄i p vo
luntatē dei et ti-
motheus frater
his qui ſunt co-
loſſis ſanctis ꝛ fidelib⁹ fra
tribus in chriſto ieſu. Gr̄a
vobis et pax a deo patre
b nr̄o. Gr̄as agim⁹ deo ꝛ pr̄i
dn̄i nr̄i ihu xp̄i ſp ꝑ vobis
c d orātes audiētes fidē vr̄am
e i xp̄o ihu ꝛ dilectionē quā
f habetis in ſctōs oēs ꝓpter
ſpē q̄ repoſita eſt vobis in
celis quā audiſtis i verbo
g veritatis euāgelij qd̄ pue-
h nit ad vos ſic̄ et i vniuerſo
i mūdo ē: ꝛ fructificat ꝛ cre-
k ſcit ſic̄ in vobis ex ea die q̄
audiſtis ꝛ cognouiſtis gratiā dei i veritate: ſicut didiciſtis ab epaphra chariſſimo cōſeruo nr̄o: q̄ ē fidelis ꝑ vobis miniſter xp̄i ieſu. Qui etiā manifeſtauit nob
l dilectionē vr̄az i ſpū. Ido
ꝛ nos ex q̄ die audiuimus
m nō ceſſam⁹ ꝑ vobis oran-
n o tes ꝛ poſtulātes vt implea
mini agnitōe volūtatis ei⁹
p q i omi ſapia ꝛ intellectu ſpi-
r ritali vt ambuletis digne
s t deo p oīa placētes i oī ope
v bono fructificātes: ꝛ creſcē
x y tes i ſcia dei: in oī v̄tute cō
fortati ſm potētiā claritatꝭ
z a eius: in omi patiētia ꝛ lon-
b ganimitate: cū gaudio gra
tias agētes deo ꝛ pr̄i: q̄ di
c d gnos nos fecit i ptē ſortis
e ſctōꝝ i lumie. Qui eripuit
nos de poteſtate tenebraꝝ
f g ꝛ trāſtulit i regnū filij dile-
h i ctionis ſue in q̄ habem⁹ re
k dēptionē ꝛ remiſſionē pec-

lex vetus: ſed celeſtia vt patz ex decurſu ip̄ius. g ¶ Qd̄ puenit ad vos. p p̄dicationē diſcipuloꝝ meoꝝ. h ¶ Sic̄ ꝛ in vniuerſo mūdo eſt. nā a tpe apl'oꝝ p̄dicatū fuit euāgeliū p orbē terrarū ſicut declaraui pleni⁹ ſup illud pſ̄. xviij. In omnē terrā exiuit ꝛc̄. ꝛ breui⁹ replicaui ſup epiſtolā ad Ro. x. vbi h autoritas allegat.
i ¶ Et fructificat et creſcit in alijs gentilib⁹: ſicut i vobis. ſ. fructificat. k ¶ Ex ea die qua audiſtis credendo. cetera patent ex lr̄a. l ¶ Ido ꝛ nos. Hic ꝯn̄r apoſtol⁹ oñdit ſe beniuolū coloſſen. orādo ꝑ coꝝ felici ꝯſummatione. d. Ideo ꝛ nos ex q̄ die audi. veſtrū bonum p̄ncipiū.
m ¶ Nō ceſſa. ꝑ vo. orantes. mente.
n ¶ Poſtulātes. ore
o ¶ Vt imple. agni. volun. eius. i. vt plenius diuinā volūtatem cognoſcatis.
p ¶ In omni ſapiētia. q̄tū ad cognitionē rerū ad vitā actiuam ptinentium.
q ¶ Et intellectu ſpiritali. q̄tū ad cognitionē ſpūaliū ad cōtēplationē ptinētiū.
r ¶ Ambuletꝭ digne p viā hui⁹ vite ad patriā. s ¶ Deo p oīa placētes. in ſpeculabilibus ꝛ opabilib⁹
t ¶ In omni ope bono fructificātes. i. d̄ bono in meli⁹ ꝑficientes q̄tū ad actiuā vitā. v ¶ Et creſcētes in ſcia dei. q̄tuz ad cōtemplatiuā.
x ¶ In omi v̄tute. ſ. morali ꝛ intellectuali. y ¶ Cōfortati ſꝫ ꝛc̄. h addit ad oſtendendū ꝙ nō loquit de virtutib⁹ politicis: ſꝫ infuſis: que dant a deo cū gratia ꝛ per eū ſimiliter augmentant. z ¶ In omni patientia. p aduerſarioꝝ tolerantiā. a ¶ Et longanimitate. p certam premioꝝ expectationē. b ¶ Gratias agentes deo ꝛ patri. qui dignos nos gentiles ꝛ iudeos indifferenter.
c ¶ Fecit per gratiā baptiſmaiē. d ¶ In partē ſortis ꝛc̄. quia gratia baptiſmalis dignum facit hereditate eterna: que habet in clara dei viſione. e ¶ Qui eripuit nos de poteſtate tenebraꝝ. i. de poteſtate inimici p mortē filij ſui
f ¶ Et tranſtulit in regnū filij. quia eripiendo nos de regno ꝛ poteſtate dyaboli. reponit nos in regnū filij ſui: q̄ regnat hic in fidelibus p gratiā: ꝛ in beatis per gloriam.
g ¶ Dilectionis ſue. p hoc nō eſt intelligendū ꝙ filius ꝑcedat a ſpūſancto qui eſt amor ſeu dilectio: ſed dicitur filius dilectionis paterne: inquātum pater ſumme diligit ip̄m: ꝛ nos p eum. h ¶ In quo. id eſt p quem. i ¶ Habemus redemptionē a poteſtate dyaboli. k ¶ Et remiſſionē peccatoꝝ. p ſacramēta baptiſmi ꝛ penitētie q̄ habēt